

водство, методитѣ на индекситѣ на индустриалната активностъ и на статистиката на риболовството. Всички тия въпроси, съ изключение на третия, сж били подложени на проучване отъ една специална комисия, установена отъ Съвета при обществото на народитѣ, съобразно съ единъ планъ за сътрудничество, на който се бѣха съгласили икономическиятъ комитетъ на Обществото на народитѣ и Международния статистически институтъ. Докладитѣ и резолюциитѣ, изработени отъ тая комисия, бѣха поднесени на Международния статистически институтъ, който ги одобри. Резолюциитѣ, отнасящи се до статистиката на външната търговия, до индустриалнитѣ преброявания и до статистиката на риболовството, бѣха съобщени отъ Съвета при О. Н. на правителствата на държавитѣ членове на О. Н. и на правителството на Съединенитѣ Щати за разглеждане и възприемане. Съветътъ, освенъ това, е съобщилъ и една серия формуляри, изработени отъ „Imperial Mineral Resources Bureau“ въ Лондонъ, досежно статистиката на минитѣ и металургията. Резолюциитѣ, отнасящи се къмъ индекситѣ на индустриалната активностъ, не сж могли да бждатъ съобщени, тъй като тѣ бидоха приети отъ Международния статистически институтъ едвамъ презъ януарий 1928 г., въ сесията му, държана въ Кайро.

Възъ основа на всички тия подготвителни работи се състави проектътъ на конвенцията и заедно съ съответнитѣ анекси се изпрати на държавитѣ, които бѣха изявили съгласието си да участвуватъ въ конференцията.

II. Съставъ и организация на конференцията. Конференцията се откри въ понеделникъ, на 26 ноемврий 1928 г., въ голѣмата зала на Обществото на народитѣ. Последното бѣ определило за председател на конференцията г. William E. Rappard, професоръ въ женевския университетъ и членъ на постоянната комисия за мандатитѣ при Обществото на народитѣ. Секретарската работа бѣше повѣрена на членоветѣ отъ секретарията при О. Н.: А. Loveday, главенъ секретаръ на конференцията, D-g W. Stencek, A. Rosenborg, J. H. Chapman и D-g A. von Suchan. Въ конференцията бѣха представени следнитѣ 42 държави: Южно-Африкански републики, Германия, Съединени Щати, Австрия, Австралия, Белгия, Велико-Британия, Бразилия, България, Канада, Куба, Дания, Данцигъ, Египетъ, Екваторъ, Естония, Финландия, Франция, Гърция, Унгария, Индия, Италия, Япония, Литва, Люксембургъ, Мексико, Никарагуа, Норвегия, Парагвай, Холандия, Полша, Португалия, Ромъния, Югославия, Русия, Швеция, Швейцария, Чехо-Словакия, Турция, Урагвай, Венецуела, Сиамъ. На конференцията бѣха представени и следнитѣ международни институции: Международниятъ земеделски институтъ, Междуна-

родната търговска камара, комитетътъ на експертитѣ за унификацията на митнишката номенклатура, организацията за съобщенията и транзита при Обществото на Народитѣ.

Между делегатитѣ се забелязваха мнозина видни статистици, между които г. г. проф. Corrado Gini, президентъ на статистическия институтъ на Италия, единъ отъ най-виднитѣ сегашни представители на статистическата теория, E. Wagemann — президентъ на германската статистика, известенъ особно съ своитѣ изучвания върху теорията на конюнктурнитѣ изследвания, E. Dana-Durand — шефъ на статистическитѣ изучвания при Министерството на търговията въ Вашингтонъ, Sydney Chapman — главенъ съветникъ-икономистъ на английското правителство, A. W. Flux — директоръ на департамента на статистиката въ Министерството на търговията въ Лондонъ, Ad. Jensen — директоръ на държавната статистика въ Копенхагенъ, проф. Clément Colson — почетенъ подпредседателъ на държавния съветъ и подпредседателъ на Висшия статистически съветъ въ Франция, Michel Huber — директоръ на генералната статистика на Франция, A. Julin — главенъ секретаръ на Министерството на индустрията и труда въ Брюкселъ, Gunnar Jahn — директоръ на централното статистическо бюро въ Норвегия, проф. H. Methorst — главенъ директоръ на статистическото бюро въ Хага и директоръ на постоянното бюро при Международния статистически институтъ и др. На тая конференция България бѣше представлявана отъ пишуция тия редове.

Заседанията на конференцията бѣха публични. Официалнитѣ езици бѣха френски и английски, руситѣ и бразилцитѣ говорѣха на своитѣ язици, но имаха свои специални преводчици. Следъ речъта на председателя, последваха генералнитѣ дебати, участницитѣ въ които имаха за целъ изтъкването на принципиалното отношение на разнитѣ държави къмъ работата на конференцията. Тия дебати бѣха приключени съ декларацията на българския делегатъ, който, отъ името на България, заяви, че българското правителство приема проекта на конвенцията съ нѣколко само резерви, които не засѣгатъ основнитѣ въпроси и които ще бждатъ изтъкнати въ съответнитѣ комисии. Следъ приключване на генералнитѣ дебати, които продължиха твърде много, конференцията се раздѣли на две комисии; едната отъ тѣхъ трѣбваше да се занимава съ статистиката на търговията, а другата съ статистиката на производството. За председател на първата комисия биде избранъ президентътъ на германската статистика Вагеманъ, за председател на втората — Дана-Дюрандъ, първиятъ делегатъ на Съединенитѣ Щати. За докладчици бѣха определени: на първата комисия, Жюленъ — отъ Белгия, а на втората — Янъ, отъ Норвегия. Комисиитѣ, отъ своя страна, опре-